

María Consuelo Reyna. La directora de *Las Provincias*, sintetitzant la profunditat de la seua doctrina en l'escorç.

El retorn de Paquita?

El suprem gabinet assessor del candidat popular Eduardo Zaplana, integrat pel matrimoni María Consuelo Reyna i Jesús Sánchez Carrascosa, ha decantat el PP de nou per l'anticatalanisme com a instrument d'acceleració electoral. La proximitat de les eleccions autonòmiques i municipals i la providencial ordre de la Generalitat sobre l'homologació de títols de coneixements del català fan de València una coctelera apropiada per a batre adrenalina i descompondre el partit en el poder. A tal efecte, *Las Provincias*, l'únic diari de la ciutat de València que no va ser intervingut militarment la nit del 23-F (i l'únic mitjà de comunicació de l'estat, els directius del qual van visitar a domicili els insurrectes per a posar-se al servei de la sedició), ha recuperat el periodisme que més negativament l'ha substantivat al llarg de 128 anys de presència.

Durant els anys de normalitat civil, el diari ha subministrat una dosi freqüent de polèmica a fi d'evitar el desenganxament sentimental del lector més manipulable, esperant el moment oportú, que ara brinden les circumstàncies, per a in-

**La campanya
contra la llengua
auspiciada pel
diari 'Las
Provincias' amb el
PP al darrere té
com a antecedent
una llarga història
de manipulació i
accions feixistes
que arranca dels
primers anys de
la transició.**

tensificar-la en funció dels seus interessos. La intenció és idèntica que en el 1976: exacerbar els sentiments primaris amb una gran maniobra de distracció i sumir en un debat neofílic una societat terciària. Serbo-croatitzar València, aguditzar la crisi del PSPV i anticipar les eleccions, aprofitant els sondejos propicis del PP.

El blaverisme va ser la fórmula magistral per a emblanquinar biografies molt obscures durant la transició. Es va aplicar com a antídoto contra la democràcia des del residualisme franquista, i la seua expressió més *goyesca* va ser Paquita la Rebentaplenaris, anomenada així per la predisposició a interrompre el Plenari de parlamentaris del Consell Pre-autonòmic amb molta epilèpsia i protestar pel suposat *expoli* que l'imperialisme català practicava a València. En Paquita concorria, a més, l'expressió postmenstrual del blaverisme, però aquest moviment ha ofert cares més sinistres. Allò que va començar com una reacció epidèrmica als canvis democràtics, edificada sobre el particularisme valencià, es va convertir en un moviment xenòfob i feixista que necessitava víctimes propiciatò-

ries: el catalanista (el jueu per al nazi). La víctima, primer, va ser forasteritzada en el seu propi país: el catalanista no *era* valencià (el jueu no són considerats alemanys), i després, convertida en un agent al servei de l'or imperial (els jueus formen part d'un complot que controla la banca mundial).

Las Provincias, dirigit aleshores per José Ombuena, líric *joseantoniano* que deplorava en vers "el càncer marxista y la lepra liberal", i subdirigit per Maria Consuelo Reyna, ex-censora de tebeos, va ser el seu òrgan d'agitació i propaganda. El diari va mantenir amb el blaverisme idèntica relació que algunes publicacions actuals mantenen amb organitzacions violentes en altres latituds, assentint, senyalant i, en el pitjor dels casos, aplaudint o induint. Ara, víctima de la impaciència per degustar poder, la direcció del diari ha tornat a activar els ressorts emocionals per a ressuscitar els fantasmes i convulsar novament una societat que ha superat en gran part aquests prejudicis. L'aparició de grupuscles violents, com és el cas del Grup Vinatea, i la identificació absoluta entre *Las Provincias* i el PP faciliten el *revival*. El resultat d'aquell combinat psíquic, en què el diari va representar un paper decisiu, va minar la convivència i va tancar el progrés durant molts anys. La progressió dels fets, d'una manera resumida va ser així:

Atestat civil. El 10 d'agost del 1976 un potent artefacte assola els locals de Nova Cultura, la qual cosa va significar el final de l'entitat. Era la carcassa que iniciava els focs d'artifici. El 5 de novembre, la llibreria Tres i Quatre anota el setè atemptat en el seu palmarès. L'agost anterior, un potent artefacte havia destruït la llibreria La Arana. Per aquells dies corren la mateixa sort les llibreries Xúquer d'Alzira, La Costera de Xàtiva, i Concret de Gandia. I també Set i Mig, d'Alacant, que a pesar de prendre el número de matrícula del cotxe amb què van fugir els agressors, no va obtenir justícia. L'assot continu a les llibreries provoca una vaga de llibreters per al 29 de novembre, per a protestar per la impunitat d'actuació dels grups que semblen el terror.

El 6 d'octubre del 1977, Miquel Grau, un jove militant del Moviment Comunista del País Valencià, és agredit de mort, amb fractura de la base craniana produïda per una rajola llançada des de l'edifici de la plaça dels Estels d'Alacant, on estava enganxant uns cartells del 9 d'Octubre. Va morir deu dies després.

Un any més tard, el 8 d'octubre, el discurs del president Josep Lluís Albinyana és sabotejat tècnicament a través de l'equip de megafonia. En alguns punts de la instal·lació es troben pinces per a obstruir l'al·locució. L'endemà, a la plaça de bous de València, esclata un artefacte als serveis de senyores, afortunadament sense

Bombes a casa de Joan Fuster, a Sueca. Era l'11 de setembre del 1981.

víctimes, durant la celebració del XIX Aplec del País Valencià. Pocs minuts després, durant l'actuació d'Els Pavessos, explota un altre artefacte al costat d'una furgoneta estacionada en l'interior de la plaça, sense ferits.

El 26 d'octubre del 1978, el Palau de la Generalitat és assaltat per una manifestació il·legal que sotmet a un setge històric el president del Consell, els funcionaris i els informadors, i que dura fins a ben entrada la matinada. Les forces públiques, a les ordres del governador civil d'UCD, no hi van fer acte de presència. El 14 de desembre del 1978, el fillòleg Manuel Sanchis Guarner rep un paquet-bomba amb cartutxos de dinamita que a punt està de costar-li la vida. Uns dies abans Joan Fuster rebia el mateix obsequi.

El 12 de març del 1979, els participants d'una manifestació ecologista que transcorre pel centre de València són agredits i intimidats amb pistoles a la porta de l'ajuntament, on es disparen alguns tirs davant la passivitat de la policia. El 25 d'abril es detecten bombes en els domicilis de Josep Lluís Albinyana, president del Consell, i de Fernando Martínez Castellano, primer alcalde democràtic de València. Els artefactes són desactivats vuit minuts abans que esclataren. Aprofitant la jornada, membres de l'anticatalanista Grup d'Acció Valencianista (GAV) cremen banderes oficials del Consell a la Fira del Llibre i agredeixen alguns visitants. El mateix dia, el conseller d'Interior, Ferran Vidal, és increpat i insultat per un grup d'activistes blavers que l'esperava a l'aeroport, quan arriba de París, on s'havia realitzat la Setmana del País

Un grup d'integristes del GAV assalta la Societat Coral El Micalet de València. La presa de la violència ocorre el 24 de març del 1994.

Valencià. Quan el conseller va entrar al cotxe de la policia, un dels agressors va aconseguir ficar un bastó per la finestreta i li va colpejar el cap.

El 27 de setembre del 1979, un centenar d'esvalotadors intenta agredir el president del Consell Josep Lluís Albinyana a l'ajuntament de Catarroja, durant la celebració d'un acte autonomista, en el qual van ser insultats el president de la Diputació de València, Manuel Girona, i alcaldes de l'Horta davant la passivitat de la Guàrdia Civil. Alguns dels agitadors van ser reconeguts com ultres itinerants. Pels mateixos dies, la policia retira una bomba de la porta de la revista *Valencia Semanal* i la fa esclatar en la via pública.

El 9 d'Octubre del 1979, el nou alcalde de València, Ricard Pérez Casado, és reiteradament insultat i contusionat durant els actes de la commemoració del 741 aniversari de l'entrada a València de Jaume I. De retorn a l'ajuntament, és perseguit per dos centenars d'exaltats amb senyeres amb blau amb intenció d'agredir-lo. Gràcies a la col·laboració dels periodistes, l'alcalde pot despistar els agressors. El president de la Diputació de València i el rector de la Universitat també resulten contusionats, així com el secretari de l'alcaldia, Carles Tonda, que

Amenaces per escrit. El destinatari era l'alcalde Ricard Pérez Casado.

Després de ser acusada de catalanista per dos individus, una jove valenciana és amarrada i ferida amb una navalla als braços. Corria el mes de maig de 1981, època àlgida de la violència blavera.

Enterrament de Miquel Grau. Primera víctima mortal.

va patir una luxació al turmell. La policia no va practicar cap detenció. Les agressions a l'alcalde adquireixen rang de tradició i concurs, i es perpetraran tots els 9 d'Octubre consecutius.

L'11 de setembre del 1981, dos artefactes esclaten a la porta de la casa de Joan Fuster a Sueca i causen greus desperfectes en la vivenda. Per al 9 d'Octubre, un grup de parlamentaris del PSOE assistents a la processó cívica es veuen obligats a desviar-se de l'itinerari en ser acorralats i insultats per un grup de fanàtics. L'alcalde i el president de la Diputació no assisteixen als actes. El 14 de desembre del 1981, després de la manifestació Per la Pau i la Llibertat celebrada a València, un grup anticatalanista que havia estat increpant els manifestants provistos de quadribarrades, arrabassa una senyera prop del palau de Justícia i li cala foc. Poc després, a la plaça d'Amèrica, apareix un Seat 133, matrícula V-2545-K, i els ocupants, entre els quals hi havia un dels que havia cremat la bandera, trauen del maleter bastons de fusta i metall i agredixen amb crits de karateca els manifestants retardats. L'operació es liquida amb uns quants braços trencats i contusions de diversa gravetat.

El 24 d'abril del 1983, en el transcurs de la manifestació convocada per la Coordinadora d'Entitats Cíviques del País Valencià, realitzada a Gandia a les 5 de la vesprada, és llançat un test als manifestants des d'un edifici del carrer de la República Argentina. Hores després, una vintena de ciclistes que tornen a València des de Gandia, on han assistit a l'aplec del 25 d'Abril, són agredits per cinc individus als voltants del pont de l'Àngel Custodi. Mitja hora després, un altre individu ataca amb una navalla un jove estudiant de Física. El fet ocorre a la plaça de la Mare de Déu de València, mentre un contingent ultra agredeix un grup de joves que portava una senyera de quatre barres.

El 27 d'abril del 1985, alumnes de batxillerat i escolars de diverses poblacions valencianes són insultats, sacsats i colpejats a la porta de la catedral de València durant la visita a llocs històrics organitzada per Acció Cultural del País Valencià. Les agressions, protagonitzades per uns 30 fanàtics del GAV, es van estendre també als adults, arribant a insinuar la possessió d'armes de foc en les seues intimidacions. Durant aquests actes, l'ultradretà Alfredo Cot Bernabeu agredeix el fotògraf Manuel Molines, del diari *Levante*, l'intimida amb una pistola per haver captat la seqüència de les agressions i li roba el material. El mateix dia, al matí, una conferència del professor nord-americà David Rosenthal va sofrir amenaça de bomba. Un altre acte a càrrec de Rosenthal havia estat boicotejat recentment per un grup d'integristes blavers.

Reanimació electoral. Després d'uns anys de blaverisme fred, el 14 de desembre del 91 se

celebra una manifestació contra la catalanització de València, convocada per la fantasmagòrica Coordinadora d'Entitats Culturals del Regne de València. Durant el seu trancurs, es cremen llibres (entre altres, *Spill o llibre de les dones*, de Jaume Roig) i un activista reincident destrueix la càmera al fotògraf Rafa Gil, del setmanari EL TEMPS.

El 17 de juny del 1992 el GAV dirigeix un escrit al president del València CF, Artur Tuzón, amenaçant-lo amb incidents contra el club, sempre que l'entitat esportiva no deposite la fiscalització i supervisió simbòlica dels encontres dels Jocs Olímpics del camp de Mestalla en el GAV. Un any més tard, l'11 d'abril del 1993, a Montanejos (l'Alt Millars) és assassinat d'una navallada el jove nacionalista Guillem Agulló, fill del regidor nacionalista de Burjassot del mateix nom. El Grup Vinatea, pròxim a UV, aplaudeix l'acció a través de diverses pintades i *Las Provincias* disculpa els presumptes agressors. Durant la matinada del 29 d'octubre del 1993, un escamot del Grup Vinatea destrossa el vehicle del secretari local de la Unitat del Poble Valencià de Carcaixent, Joan Martínez.

El 27 de febrer del 1994, la propietària d'una perruqueria del barri de Benicalap de València presenta denúncies davant la policia per les nombroses pintades amenaçants que sofreix el seu establiment pel fet de tenir un cartell en va-

Llibreria Costera de Xàtiva. Baix, pintada del Grup Vinatea després de l'assassinat d'Agulló.

lencià. La nit del 24 de març del 1994 un grup de radicals del GAV assalta la Societat Coral El Micalet per a rebentar una conferència d'Àngel Colom i causa destrosses per valor de 400.000 pessetes. Entre els assaltants hi ha membres del Grup Vinatea, i s'hi compten Gesualdo Masià, president de les Joventuts del GAV, Maria

Cristina Fornés, treballadora d'una empresa del vice-president del GAV i Begona Pérez, militant d'UV i treballadora d'una àrea dirigida per la regidora María Dolores García Broch.

I el 13 d'abril del 1994, la unitat de diagnòstic precoç de càncer de la clínica Mediterrània Mèdica aguanta un atemptat per segona volta en dues setmanes. Les agressions són reivindicades pel Grup Vinatea, i consisteixen en la destrossa dels panells de metacrilat. Les pintades avisen: "Medicina, sí; catalanisme, no". **Joan Llorca**

23 Premis Octubre

València, del 25 al 30 d'octubre de 1994

Edicions 3i4 - Fundació Ausiàs March

CONGRESSOS DELS PREMIS OCTUBRE

VII ENCONTRE D'ESCRITORS

L'escriptura audiovisual

III CONGRÉS DE MITJANS DE COMUNICACIÓ

El futur del periodisme escrit

SIMPOSI INTERNACIONAL

SOBRE ELS BORJA

L'Europa renaixentista

Matrícula oberta fins el 19 d'octubre

Per a més informació:

Fundació Ausiàs March

Baró de Càrcer, 40.

46001 València

Tel.: (96) 3519676, Fax: (96) 3510036

23
Premis
OCTUBRE